

۱- در کدام یک از گزینه‌های زیر، علائم نگارشی به درستی استفاده شده است؟

- ۱) بازرگان گفت: «دلَم می‌خواهد خوب به سخنان من گوش بدهید و در آینده از آن، استفاده کنید».
- ۲) خندید از و کدو، که «من از تو، به بیست روز بدتر شدم بگو تو که این کاهلی ز چیست»
- ۳) امپراتور آن سرزمین، پرنده‌ها را دوست داشت ولی بیش‌تر از هر چیزی، به گل‌ها علاقه داشت
- ۴) دوستان عزیز: اکنون من و شما برای سربلندی میهن عزیزمان، چه کارهایی باید انجام دهیم؟

۲- واژگان کدام گزینه نمی‌توانند به جای واژه‌های مشخص شده در جملات زیر قرار گیرند؟

«نگرانی و اندوه قلب مردم را درهم فشرد. با این که چهل سال از حمله‌ی خانمان سوز مغول گذشته بود.»

- ۱) آزرده / ویرانگر
- ۲) به درد آورد / خانمان برانداز
- ۳) شکست / شکننده
- ۴) رنجاند / خانمان برانداز

۳- خالق کدام اثر در مقابل آن به درستی نیامده است؟

- ۱) آوازی برای وطن (دهریزی)
- ۲) شعر «ای همه هستی ز تو پیدا شده، (حافظ)»
- ۳) شعر «سرای امید» (هوشنگ ابتهاج)
- ۴) شعر «رقص باد، خنده‌ی گل» (پروین دولت آبادی)

۴- در کدام گزینه به ترتیب معنای کلمات «کاهلی - فضیلت - فروغ - هلاک» آمده است؟

- ۱) تنبلی - برتری - پرتو نور - حرکت
- ۲) سستی - نیکویی - درخشش - از بین بردن
- ۳) کاستی - دوری - روشنایی - نابود کردن
- ۴) کاستی - نیکویی - تاریکی - مرگ

۵- چه تعداد از واژگان زیر، با ترکیب «گر یا گار» معنی‌دار هستند؟

«روز - زر - علم - دانش - مس - آموز - زیارت - ساز - بار»

- ۱) سه
- ۲) چهار
- ۳) دو
- ۴) پنج

۶- در کدام گزینه، تمامی واژه‌ها به درستی معنا شده‌اند؟

- ۱) شکوه: جلال / تحسین: حسرت / تأمل کردن: اندیشیدن
- ۲) مونس: یار / چاره: تدبیر / غرور: برتری
- ۳) جالیز: کشتزار / طبیب: پزشک / تصور: خیال
- ۴) بلند آوازه: فریاد بلند / دلگشای: خوشایند / سرا: کاشانه

۷- کدام یک از بیت‌های زیر به ناتوانی بشر از شکر تمام نعمت‌های خداوند اشاره دارد؟

۱) فضل خدای را که تواند شمار کرد؟/ یا کیست آن که شکر یکی هزار کرد؟

۲) اجزای خاک مرده به تأثیر آفتاب/ بستان میوه و چمن و لاله‌زار کرد

۳) ابر، آب داد بیخ درختان مرده را/ شاخ برهه پیرهن نوبهار کرد

۴) توحید گوی او نه بنی آدم‌اند و بس/ هر بلبل‌ی که زمزمه بر شاخسار کرد

۸- کدام گزینه با بیت زیر قرابت معنایی دارد؟

«ای بهار از دگران کارگشایی مطلب/ که خدا کارگشای دل کارآگه ماست»

۱) ای همه هستی از تو پیدا شده/ خاک ضعیف از تو توانا شده

۲) از پی توست این همه امید و بیم/ هم تو ببخشای و ببخش، ای کریم

۳) جز در تو قبله نخواهیم ساخت/ گو ننوازی تو، که خواهد نواخت؟

۴) یار شو، ای مونس غمخوارگان/ چاره کن ای چاره‌ی بیچارگان

۹- در میان واژه‌های زیر، چند کلمه غلط املایی دارد؟

«صخره‌ها - تسوّر - تعمّل - ویژه‌گی - برّ و بحر - مقررور - سپاسگذار - جذب»

۱) پنج (۱) ۲) چهار (۲) ۳) شش (۳) ۴) سه (۴)

۱۰- لحن کدامیک از ابیات زیر با بقیه فرق دارد؟

۱) ای همه هستی ز تو پیدا شده/ خاک ضعیف از تو توانا شده

۲) ای نام تو بهترین سرآغاز/ بی‌نام تو نامه کی کنم باز

۳) دوش بیچاره در هراس افتاد/ گریه کرد و به التماس افتاد (دوش: دیشب)

۴) خداوندا، تویی حامی و حاضر/ به حال بندگان و خویش ناظر

۱- گزینه‌ی «۱»

گزینه‌ی «۲»: بعد از فعل «شدم» نیاز به مکث داریم بنابراین از «،» استفاده می‌کنیم. جمله‌ی سوم، سؤال است و بعد از «چیست» از علامت «؟» استفاده می‌شود.

گزینه‌ی «۳»: بعد از فعل «داشت» از علامت «؛» استفاده می‌شود، زیرا جمله هنوز تمام نشده است. و همچنین در پایان جمله باید علامت «.» گذاشته شود.

گزینه‌ی «۴»: در این جا سخنی گفته نشده است. بنابراین نباید از علامت «.» استفاده شود و باید به جای آن «،» بگذاریم.

۲- گزینه‌ی «۳»

درهم فشرد: آزد، رنجاند، به درد آورد/ خانمان سوز: ویرانگر، خانمان برانداز.

۳- گزینه‌ی «۲»:

شعر «ای همه هستی ز تو پیدا شده» از مخزن الاسرار نظامی است.

۴- گزینه‌ی «۲»:

کاهلی: سستی، تنبلی / فضیلت: نیکویی، برتری / فروغ: روشنایی، درخشش، هلاک: نابود کردن، از بین بردن

۵- گزینه‌ی «۴»:

از بین کلمات صورت سؤال، «روزگار - زرگر - مسگر - آموزگار - سازگار» به درستی با «گار» یا «گر» ترکیب شده‌اند.

۶- گزینه‌ی «۳»:

معنای صحیح واژه‌هایی که نادرست معنا شده‌اند:

گزینه‌ی «۱»: تحسین: آفرین گفتن، نیکو شمردن، تشویق کردن

گزینه‌ی «۲»: غرور: سربلندی

گزینه‌ی «۴»: بلند آوازه: معروف، مشهور

۷- گزینه‌ی «۱»:

در این بیت، در مصراع دوم به ناتوانی بشر از شکرگزاری کامل نعمت‌های خداوند اشاره شده است.

۸- گزینه‌ی «۳»:

بیت صورت سؤال و گزینه‌ی «۳» هر دو به مفهوم به اعتقاد بندگان به خداوند و رحمت و کارگشایی او اشاره می‌کنند.

۹- گزینه‌ی «۱»:

شکل صحیح کلمات صورت سؤال:

تصور - تأمل - ویژگی - مغرور - سپاسگزار

۱۰- گزینه‌ی «۳»:

در گزینه‌های «۱»، «۲» و «۴» لحن شعر، «ستایش‌گونه» است و شاعر به مفهوم «ستایش خداوند» می‌پردازد اما در گزینه‌ی «۳»، لحن شعر «در داستانی و هیجانی» است.

